

Atgimusi Palanga šimet „sprogsta“ nuo poilsiautojų. Ką darys Druskininkai?

2 psl.



Gyventojai apgynė mišką: sąvartynas prie Latežerio uždarytas

2-3 psl.

Nusipirko butą su lavonu

3 psl.

Savivaldybėje padaugėjo savižudybių

3 psl.



Žolinių atlaiduose Punske

6 psl.

Negrižusiųjų paieškos

3 psl.

**DOMINO** **JEI TĖI DRAUDŽIAMA**  
NUOTYKIŲ KOMEDIJA

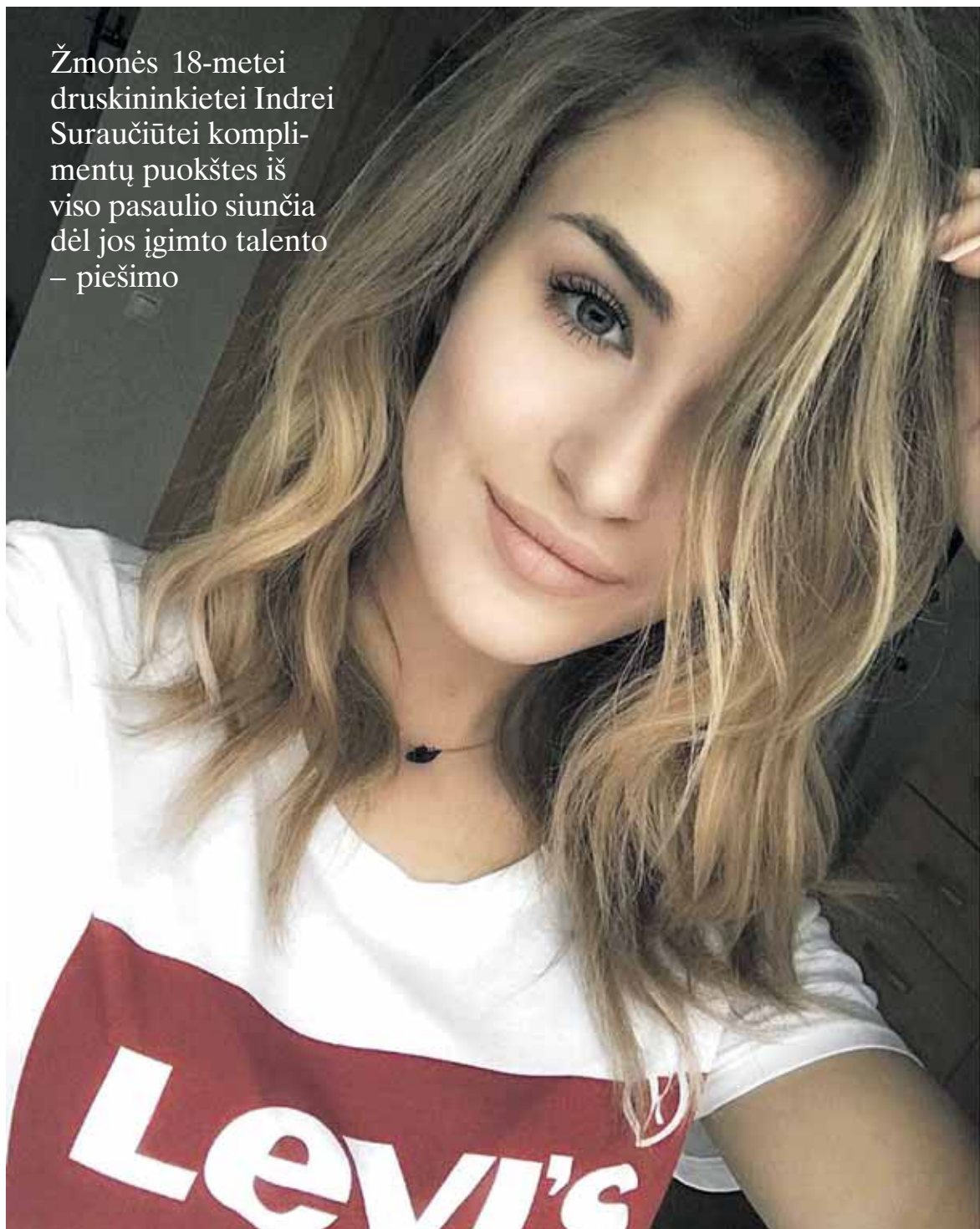
VAIDOTAS MARTINAITIS VITALIJA MCKEVIČIŪTĖ NERIJUS GADLIAUSKAS GYTIS IVANAUSKAS JUOZAS GAIZAUSKAS GINTARĖ LATVENAITĖ NERINGA VARNĖLYTĖ IR KITI

**PREMJERA SPALIO 21 D. 19 VAL.**  
„EGLĖS“ SANATORIJA, DRUSKININKAI

NUOTYKIŲ bilietai [www.dominoentras.lt](http://www.dominoentras.lt) **IVYKSI!**

## Piešti portretus Indrę įkvėpė mėgstamos dainininkės veidas

Žmonės 18-metėi druskininkietei Indrei Suraučiūtei komplimentų puokštes iš viso pasaulio siunčia dėl jos įgimto talento – piešimo



6-7 psl.

## Vasara po liepom

Indrė Skuminienė nakvoja palapinėje, idant išsaugotų savo liepas Vilkanastrų kaime

**UAB „Dzūkijos miškas“**  
Lietuvos miško savininkų asociacijos (LMSA) narė.

**PERKAME MIŠKĄ SU ŽEME ARBA IŠKIRSTI**

- Miškotvarkos projektai
- Biržių atrėžimas
- Miško savininkų konsultavimas.

Kreipkitės tel. 8 686 57 593  
El. paštas [ausra@dzukijosmiskas.lt](mailto:ausra@dzukijosmiskas.lt)



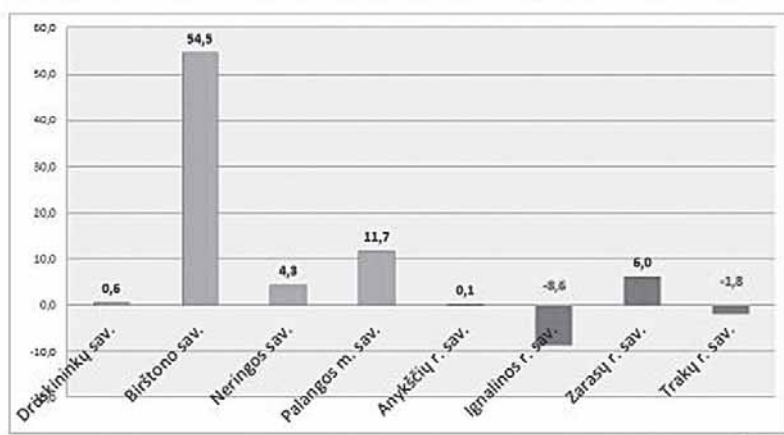
12 psl.

# Atgimusi Palanga šįmet „sprogsta“ nuo poilsiautojų. Ką darys Druskininkai?

Šią vasarą visa Lietuva, rodos, iš naujo atrado Palangą. Atgimęs pajūrio kurortas beveik kasdien sulaukia šalies žiniasklaidos dėmesio. Pražydusi Palanga krestelėjo aplinkinius pajūrio kurortus: tenykštis verslas iškart pajuto krentančias apyvartas. Šią vasarą apie pelną kalbinti Druskininkų verslininkai optimizmu netryško. Kokios bus šių metų vasaros pajamos, palyginus su ankstesniais metais, jie sakė suskaičiuosiantys rudenį.

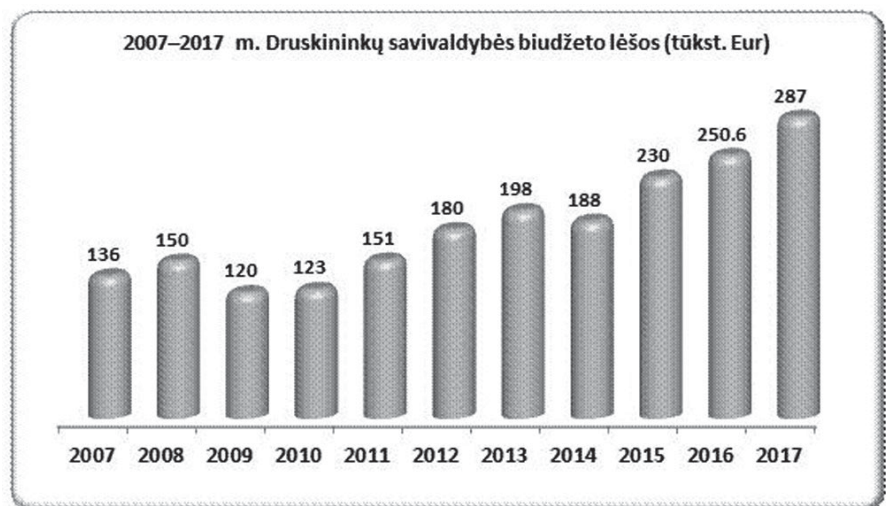
Skaitant pagrindinius šalies naujienų portalus, susidaro įspūdis, kad atgimusi Palanga šįmet susišlavė visą turistinę grietinėlę. Kelionė į šį pajūrio kurortą šiais metais buvo kiekvieno lietuvių garbės reikalas. Valstybinio turizmo departamento Turizmo plėtros skyriaus Vietinio turizmo poskyrio vedėja, atliekanti direktoriaus funkcijas Indrė Trakimaitė-Šeškuvienė šiam pajūrio kurortui taip pat negailėjo komplimentų: „Dabar pati atstogauju Palangoje, tai, galiu pasakyti, ji nuostabiai susitvarkiusi – žydi gėlynai, puikiai išvystyta infrastruktūra, pastatyti nauji tualetai. Šalia Palangos yra didžiausias vandenlenčių parkas Lietuvoje, batutų parkai ant vandens, tikrai pramogų pasiūla yra labai didelė, tačiau ir Palangai vis dar sudėtinga tvarkytis su sezoniško problema, nes čia trūksta pramogų, veiklių šaltuoju metų laiku“. Palangos traukai, beje, ir šįmet neatsispyrė R.Malinauskas, fotografų pastebėtas liepą vykusiose automobilių lenktynėse.

Turistų (bendro sk.) pokytis kurortuose ir kurortinėse teritorijose, proc., 2017/2016 m.



Turistų statistika, Valstybinis turizmo departamentas

Lentelė iš Druskininkų TVIC-o 2017 m. veiklos ataskaitos



Centras įgyvendino priemonę „Kurorto įvaizdžio formavimas, sklaida ir nemokamos informacijos teikimas“, kurią finansavo Druskininkų savivaldybės taryba, jai įgyvendinti 2017 m. buvo skirta 287 tūkst. eur

Tuo tarpu aplinkinių kurortų verslininkai jau emė skambinti pavojaus varpais. „Nida pamažu tampa emigrantų, žemesnių pajamų lietuvių ir užsieniečių sostine. Tuo metu atsigavusi ir sužydėjusi Palanga kaip reikiant mala Kuršių Neriją į miltus, o kurortą anksčiau mėgė turtingiausi automobiliu vairą nusuka būtent link Palangos, nes Nidoje, Juodkrantėje, Pervalkoje ar Preiloje paprasčiausia nebėra ką veikti“, - neseniai apie permainas pajūryje rašė naujienų portalas www.delfi.lt. Ten pat buvo pateiktas ir Turizmo departamento atstovės komentaras bei Lietuvos kurortų realybę atspindintys statistiniai duomenys. Jie – apie praėjusių, 2017-ųjų metų, kurortinių miestų derlių. Štai jums ir „klesėjimas“. Pernai Birštone turistų skaičius augo 54.5 proc., palyginus su 2016-aisiais, Palangoje buvo fiksuotas 11.7 proc. augimas, tuo metu Druskininkuose turistų pokytis buvo tik 0,6 proc.

Tuo tarpu savivaldybei priklausanti viešoji įstaiga „Druskininkų turizmo ir verslo informacijos centras“ (TVIC), vadovaujama Rimo Palonio, pernai panaudojo didžiausią savivaldybės biudžeto lėšų sumą per pastarąjį dešimtmetį - 287 tūkst. eur (kaip rašoma įstaigos 2017 m. veiklos ataskaitoje, įgyvendino priemonę „Kurorto įvaizdžio formavimas, sklaida ir nemokamos informacijos teikimas“, kurią finansavo Druskininkų savivaldybės taryba). Centras taip pat deklaravo pats uždirbęs 61 tūkst. eur ir gavęs kitų lėšų – 9 tūkst. eur. 2017 m. pradžioje TVIC -e dirbo 9 darbuotojai, metų pabaigoje - 11 žmonių. Įstaigos direktoriui pernai priskaičiuota darbo užmokesčio suma (su mokesčiais) suma buvo 16 tūkst. 360 eur (vidutiniškai 1 tūkst. 363 eur per mėnesį).

„2017 m. Druskininkų vidutinis metinis apgyvendinimo numeris užimtumas siekė 56,5 proc., tuo tarpu 2016 m. jis buvo 57,2 proc., o apgyvendinimo vietų užimtumas 2017 m. sumažėjo iki 50,8 proc., kai 2016 m. vietų užimtumas buvo 51,2 proc., - nurodoma Druskininkų TVIC-o 2017 m. veiklos ataskaitoje. - 2017 m. duomenys rodo, kad numerių užimtumas sumažėjo 1,2 proc., o vietų užimtumas sudarė 0,8 proc. mažėjimą lyginant su 2016 m.“

Statistikos departamento duomenimis, pernai kurorte dominavo lietuviai: 2017 m. Druskininkuose apsistojo 215 tūkst. 833 turistai iš Lietuvos ir 113 tūkst. 818 turistai iš užsienio, 2016 m. per tą patį laikotarpį – 215 tūkst. 396 turistai iš Lietuvos ir 112 tūkst. 353 turistai iš užsienio.

Klausimą, ar tenkina vietinė turizmo politika, Druskininkų apgyvendinimo bei sveikatinimo įstaigos, matančios statistinius duomenis ir vertinančios šių bei ateinančių metų veiklos prognozes, turi spręsti su mokesčių mokėtojų pinigų skirstančia valdžia.

„Druskonio“ inf.

# Gyventojai apgyvendinimą priešingai



Taip sąvartynas apgyvendinimą priešingai priešingai atrodo dabar, kai liepos 20 d. buvo uždarytas

Principinga bendruomenė, ant kojų sukėlusis atsakingas šalies institucijas, išgelbėjo sąvartyną pavirtusį gabalą miško netoli Latežerio kaimo. Ne dėl savo asmeninio gėrio, o dėl viešojo intereso kovoję žmonės apsaugojo mišką. Po kreipimusi į atsakingas šalies institucijas ir žiniasklaidą šiukšlynas virtusi miško teritorija buvo sutvarkyta, o sąvartynas – uždarytas.

Pavasarij „Druskonis“ pranešė, jog gyventojai skundžiasi dergiama mišku netoli Latežerio. „Negalim ramiai žiūrėti, kaip keleivius metus dergiamas miškas, ir visoms institucijoms vienodai. Gal jau laikas vėją kelti dėl šiukšlynų netoliese caro rezidencijos Latežeryje? Anksčiau sąvartynas buvo pakeliui į girininkiją, bet ponui, matyt, buvo per arti. Nukėlė toliau, į mišką. Tik įsukus į Kermušijų keliuką“, - žiniasklaidai tuomet pasakojo miškui neabejingi druskininkiečiai.

„Kiek domėjomės, sąvartynas nelegalus, neatitinka jokių reikalingų sąlygų. Miškas tiesiog niokojamas“, - skelbė redakcijai atsiųstas laiškas su nuotraukomis. - Ir visa tai šalia ponios Seimo narės, „valstietės“ Virginijos Vingrienės tėviškės. Grįždama namo pravažiuoja...“

Žmonės ant kojų sukėlė ne vieną instituciją. Pagal pareigas sąvartyno pirmieji griebėsi aplinko-

saugininkai. Tyrimą buvo pavesta atlikti Alytaus regiono aplinkos apsaugos departamento mokesčių ir atliekų tvarkymo skyriui.

„Ką jie ten gali žiūrėti iš naujo, jei ten metai iš metų tas pats, ten nieko naujo, niekas nesikeičia, ir tegul neapsimeta, kad nežino, - piktinosi gyventojai. - Šitoks šiukšlynas miške. Pernai žmonės viešino per feisbuką, - jokios reakcijos, niekas niekur neperdavė, visiems viskas vienodai. Šįmet vėl nuvažiuovom pažiūrėti – baisu. Siubas kažkokis: vėjas nešioja tuos maišus, maišelių pilnas miškas aplinkui pusę kilometro į visas puses. Ar institucijos negali sutvarkyti šiukšlintojus? Taigi sustatykit kameras, ir bus tvarka, jei jau negalit kitaip pagauti už rankos“.

„Šiukšlių išvežimo aikštelių sąrašuose šitos vietos nėra. Čia greičiausiai turėtų būti komunalinio ūkio aikštelė, bet sąrašuose jos nėra. Vietose, kur galima mesti šiukšles, jos nėra pažymėta. Ten gi viskas bėga į smėlį. Dirvožemis miške gi laidus. Ko ten neprivers ta – ir stiklas, ir atliekos, viskas, - minėjo gyventojai. - Ne taip toli stūkso caro sodyba, nuo jos iki čia - kokie 250 metrų. Jis puikiai apie šį šiukšlyną žino, kadangi tas sąvartynas buvo dar arčiau jo namų, bet, matyt, kitoj pusėj upelio, netiko, nes buvo tiesiai ant kalniuko, ties jo sodyba, gal pagalvojo, kad čia teršis, ar ką. Ir nukelta buvo šimtu metrų toliau“.

„Kokie atlikto tyrimo, susijusio su šiukšlynu miške prie Latežerio kaimo, rezultatai? Ar kam nors priklausė šio sąvartyno priežiūra/administravimas? Ar jo priežiūra priklausė bendrovei „Druskininkų komunalinio ūkis“? - „Druskonis“ nese-









# Indrė įkvėpė mėgstamos dainininkės veidas



Indrė Suraučiūtė

sio į detales. Jas piešti nėra labai sunku, nes garsenybių veidai žinomi daug kam, bet tai įdomu. Kalbant apie amžių, jaunesnius žmones piešti tikrai lengviau, jų (ypač visai mažų vaikų ar kūdikių) veidai yra paprastesni, lygesni, bet seno žmogaus veidas yra kur kas išraiškingesnis, jį piešti sunkiau, bet kur kas įdomiau.

**- Nesi baigusi dailės mokyklos, bet tavo talentas stebina visus, net ir dailės mokytojus. Kas buvo tavo mokytojas, atvėręs kūrybos pažinimo kelią, ar tą kelią atradai pati, skaitydama dailės vadovėlius?**

- Tiesą pasakius, geriausias mokytojas buvo laikas. Esu kalbėjusi su mokytojais, esu nusipirkusi knygą apie dailę, tačiau visa tai buvo ne man. Visos knygos, atrodo, buvo tarsisauša teorija. Tiesą sakant, niekada nenorėjau mokytis piešti iš knygos ar dailės mokykloje, viską dariau pati, su kiekvienu piešiniu vis tobulėjau. Iki pastarųjų savaitių kelis metus neėmiau pieštuko į rankas, bet prisėdusi vėl pamačiau, kad patobulėjau netobulėdama, taigi su laiku ir vis augdama pastebiu, kad piešiu vis kitaip ir vis geriau, nes pradėdau atkreipti dėmesį į naujas detales, nevengiu piešti net ir tų vietų, kurios atrodo sunkiausios ir vis dar neįveikiamos. Net jeigu ir portretuose nepasireiškia kūrybingumas, nes perpiešiu nuotrauką, manau, kad viskas vyko natūraliai, o ne pagal vadovėlį.

**- Ar seki portretų tapybos, piešimo „madas“? Ar naujos tenden-**

**cijos apskritai egzistuoja?**

- Visai ne ir, tiesą pasakius, net neįsivaizduoju, kur, kaip ir kodėl jomis reiktų sekti. Būtent dėl to nežinau, ar jos apskritai egzistuoja.

**- Ar, piešdama portretus, stengiesi paryškinti gražiausius žmogaus bruožus, galbūt „pafotošopinti“, ar portrete atspindi natūralų veidą?**

- Dažnai nuotraukose matosi ryškiausi žmonių veido bruožai, tai būna akys, lūpos, nuostabūs plaukai, netgi strazdanos, todėl natūraliai prie tokių veido detalių praleidžiu daugiau laiko, bet nesistengiu jų pagražinti, nes to daryti netgi nereikia. Niekada nenoriu piešti visiškai lygaus veido, tobulų bruožų, visada nupiešiu susivėlusias sruogas, apgamus, strazdanas ir kitas mažiausias smulkmenas, nes man tai yra gražu ir savita, tai yra individualu ir to „fotošopinti“ tikrai neverta ir nereikia.

**- Papasakok apie savo darbų parodas, kur, kada jos vyko?**

- Esu turėjusi tris savo darbų parodas. Dvi iš jų vyko mokyklose – pirmoji buvo organizuota Druskininkų „Atgimimo“ mokykloje, o paskutinė vyko tada, kai tik pradėjau mokytis „Ryto“ gimnazijoje. Dar viena paroda vyko viešojoje bibliotekoje, bet tikslios datos neatsimenu.

**- Gal gauni užsakymų nupiešti portretus? Galbūt esi ir uždirbusi iš piešimo?**



Indrė (dešinėje) su bendramoksliais išleistuvių dieną „Ryto“ gimnazijoje

- Tikrai taip, žmonės susidomėjo dar labai seniai, kai tik pradėjau kelti savo portretus į socialinius tinklus. Iš pradžių iš to neužsidirbdavau, bet vėliau draugai įkalbėjo portretus parduoti. Užsakymai man labai patinka, tik didžiausia problema, su kuria susiduriu, yra nuotraukos. Piešti garsenybes yra lengviau, ir portretai visada atrodo geriau, nes internete pilna geros kokybės nuotraukų. Todėl ir užsakytas portretas atrodo geriausiai tik tuo atveju, jeigu duota nuotrauka bus geriausios kokybės, nes tik tada galiu perteikti viską ir matyti smulkiausias nuotraukos detales.

**- Ar savo ateitį sieji su dailė?**

- Galbūt keista, bet visiškai ne. Portretų piešimas tėra hobis ir darbas, susijęs su gebėjimu pastebėti smulkmenas. Aš į visa tai žvelgiu ne tiek iš kūrybinės pusės, labiausiai man patinka kruopštumas, smulkmenų perteikimas ir pati technika.

**- Žinom, kad labai gerai mokesi mokykloje. Gal piešimas buvo savotiškas poilsis tarp mokslų?**

- Tiesą sakant, poilsio tarp mokslų reikėdavo retai. Visada stengiausi



susidėlioti viską taip, kad kalnai darbų neužgriūtų paskutinę dieną, spaudimo mokykloje per daug nejaučiau, nes į viską žiūrėjau paprastai ir nespaudžiau savęs dėl pažymio ir mokiausi tik dėl savęs ir savo išsilavinimo. Vis dėlto piešimas visada padėdavo atsipalaiduoti, nes smagu atsitraukti nuo tų pačių vadovėlių ir užsiimti veikla, nesusijusia su mokykla.

**- Kokį įdomiausią, netikėčiausią komplimentą esi išgirdusi apie savo kūrinčius?**

- Socialiniai tinklai ypač pridedo prie piešimo, nes jų dėka gavau daugiausia atsiliepimų, juk ne paslaptis, kad geri atsiliepimai skatina dirbti toliau ir geriau. Žmonės iš kitų šalių mano piešinius matydavo Twitter ir Instagram tinkluose, ten ir sulaukdavau daugiausia atsiliepimų iš įvairių šalių. Atsimenu, kad Lana Del Reypiešinius pastebėjo ir pasidalino jos tėtis, neseniai youtuber'ių Tati Westbrook ir Desi Perkins piešinius pamatė ir pasidalino jos pačios, bet nepasakyčiau, kas esu labai jau žinoma kitose šalyse. Galbūt viskas dar ateity? (juokiasi).

Tikriausiai netikėčiausias komplimentas buvo tas, kai pirmą kartą išgirdau, kad mano piešinys atrodo kaip nespaltota nuotrauka.

**- Kas yra didžiausias tavo talento gerbėjas?**

- Net neabejoju, kad tai yra mano mama. Būtent ji ir pagyrė mano pirmus piešinius, nors jie tikrai ne-

buvo tokie nuostabūs, kokie man tuo metu atrodė. Svarbiausia, kad ji visada mane palaikė, visada sutikdavo nupirkti naujų ir brangių priemonių, skatindavo bandyti vis kažką naujo, piešti vis kitus žmones ir netgi priimti naujus užsakymus. Negaliu nepaminėti ir geriausios draugės Paulinos, kurios žodžiai visada paglostė širdį, ir kuri apie mano darbus kartais kalba kaip apie nuostabiusis kūrinčius pasaulyje.

**- Kurio žmogaus portretą norėtum nutapyti? Ar turi tokią svajonę?**

- Galbūt dabar tiesiog norėčiau išmokyti tapyti: nutapyti paveikslai man visada atrodė pritrenkiamai. Kadangi piešimo nesieju su savo ateitimi ir planais, neturiu svajonės kažką nupiešti, o jeigu turėčiau, manau, iš karto ją įgyvendinčiau.

**- Ką žadi studijuoti ir kur? Kokį planuoji savo ateitį, jei jau piešimo, kaip sakai, nėra tavo mokslų kraitėje?**

- Visai neseniai pasirašiau sutartį su ISM Vadybos ir ekonomikos universitetu, ten studijuosiu tarptautinį verslą ir komunikacijas. Visada blaškiausi dėl savo planų tolimesniuose moksluose, bet, manau, kad ši programa yra tobulas viduriukas, kurio ieškojau. Labai laikiu studijų, nekantrauju su geriausia drauge Paulina važiuoti į Vilnių. Turiu nemažai planų ir svajonių, kurias noriu įgyvendinti visai netolimoje ateityje, bet apie jas šiuo metu dar nekalbu, kol nepradėju dirbti šių svajonių link.

„Druskonio“ inf.



Indrės Suraučiūtės nupiešti portretai











# Vasara po liepom



Indrė Skuminienė nakvoja palapinėje, idant išsaugotų savo liepas

Indrė SKUMINIENĖ

**J**au antras mėnuo Vilkanastrų liepų istorija jaudina Druskininkų savivaldybės žmones, ir ne tik juos. Visi, neabejingi dabar masiškai kertamiems miškams, niokojamoms ir trinkelėmis grindžiamoms miestų aikštėms, prisijungė prie liepų išsaugojimo vairo. Na, o man teko garbė visas atostogas praleisti palapinėje šalia šių nuostabių medžių.

Nežinia, ar tas tvirtas pasiryžimas kažką pakeitė, nes paskutiniame rašte, rašytame man Druskininkų savivaldybės administracijos, vis kartojama, tarsi užsikirtus plokštei, tas pat ir tas pat - liepos kelia grėsmę eismo ir žmonių saugumui. Kad ir kiek buvo argumentų surasta, kad tikrai ne - viskas buvo tarsi žirniai į sieną.

Todėl tiesiog norisi pasidalinti kai kuriom išvalgom šiuo klausimu.

Kaip žinia, liepos sodintos (o

gal ir pačios išdygo) maždaug prieš 150 metų. Šioje sodyboje gyventa mano giminės iš močiutės pusės, čia yra jos gimtinė. Tiesa, ji anksti ištekėjo ir su vyru K. Černiausku (iš gretimo Černiauskų kaimo) išsikraustė gyventi kitur. Ten liko gyventi jos brolis su šeima, kurio dukros po kurio laiko močiutei ir pardavė šią sodybą. Vėliau dar ir aplink esanti žemė buvo sugražinta. Taip aš tapau šios sodybos paveldėtoja. Tikrai nesitikėjau, kad man teks išvilti į tokias sekinančias ko-



Sutartinių giedojimas Vilkanastrų liepoje



vas dėl kelių medžių. Bet ko neatitinka...

Kai buvo nutarta platinti ir asfaltuoti kelią, jis nubraižytas taip, kad užkabino seno namo kampą ir liepas. Popieriui neskauja. Bet kaip galėjo valdininkai, visa tai matydami, nieko nepranešti teisėtam sklypo savininkui, tai yra man? "Mes neprivalom nieko derinti su jumis," - tokia yra Druskininkų savivaldybės administracijos pozicija šiuo klausimu. Gal jie ir teisūs, bet tai parodo akivaizdų nesiskaitymą nei su žmogum, jo orumu, nei apskritai su Žmogaus teisėm. Matyt, Lietuvoje šie dalykai neegzistuoja, jei valdžia gali nebaudžiama elgtis, kaip jai patinka. Juk niekas niekada nesipriešina, tai kam čia skaitytis?

Apie tai, kad tokio amžiaus medžiai yra nepaprasta vertybė, niekas net nesusimąstė. Tai teko priminti ir imtis visų įmanomų poveikių priemonių, kad būtume išgirsti. Svariai prie to prisidėjo aktyvūs Lietuvos žmonės ir organizacijos, rašydami laiškus su prašymais išsaugoti liepas. Tai paviešino plačiau LRT ir "Druskonio" laikraštis. "Vilko brolių" televizija sukūrė du filmukus, žurnalistas Romas Sadauskas-Kvietkevičius įrašė ir išplatino interviu su manimi, kuriame plačiai išnagrinėta visa šita istorija. Ir nors kiekvienam, pamačiusiam liepas ir kelią, nekildavo jokių abejonių, kad jas reikia išsaugoti, tai kol kas nieko nepakeitė. Tiesa, kelio darbai sustabdyti, nes vegetacijos metu liepų kirsti negalima, bet ateitis yra visiškai neaiški.

Šiuo metu liepos yra aptvertos tvorele ir papuoštos įvairių žmonių, kaip kas sugebėjo, - nuo Rūpintojėlio iki norų lapelių, mat jau pasklido gandas, kad, užrašius ir pakabinus ant liepos savo norą, jis būtinai išsipildys. Ir žmonės jau važiuoja čia tiesiog pamatyti šių, kaip jie sako, stebuklingų liepų.

Tiesa, buvo vienas ir kuriozinas atvejis. Gan prabangia mašina atvažiavęs vyras prisistatė kaip vieno iš Druskininkų savivaldybės darbuotojų draugas ir pasakė, kad savivaldybėje įvyko balsavimas ir buvo nuspręsta liepas palikti kartu su neasfaltuota atkarpa ties jomis. O po kelių dienų buvo gautas oficialus raštas, kuriame rašoma, kad liepas vis tiek kirs...

Pabaigoje norėčiau pasidalinti kelių žymių žmonių mintimis, gal jos bus svaresnės ir paveikesnės nei mano žodžiai ir veiksmai.

Popiežius Jonas Paulius II-asis yra taip pasakęs apie medžius:

"Pavasario žydėjimu, vasaros branda, rudens vaisiais ir žiemos apmirimu medis tarsi atskleidžia mums gyvybės paslaptį. Todėl žmonės nuo seniausiųjų laikų vis sugrįždavo prie medžio įvaizdžio, siekdami išsiaiškinti esminius klausimus savo pačių gyvenime. Deja, mūsų laikais medis neretai yra iškalbingas veidrodis, atspindintis žmogaus elgseną savo aplinkoje, visoje kūrinyje. Mirštantys medžiai yra tarsi nebylūs priekaištai, įspėjantys, jog yra žmonių, akivaizdžiai nevertinančių nei gyvybės, nei pačios kūrinių, nesuvokiančių šios dovanos didybės, o tik šaltai



apskaiciuojančių naudą ir pelną. Ir tik pamažu ryškėja, jog ten, kur miršta medžiai, finale žūsta ir žmogus".

Mokslininkas Alanas Petrauskas šių liepų ateitį mato šitaip:

"O kas gi atsitiktų, jei savivaldybė pabandytų nutiesti kelią išsaugant liepą? Projekto valdymas tapėtų kiek sudėtingesnis, tačiau tai būtų visiems pavyzdys, kaip galima dirbti išvien su žmonėmis...kad kiekvienas gali prisidėti prie gražios ateities kūrimo. Kiltų socialinis ir ekonominis aktyvumas, atsirastų platesnis rekreacinių ir dvasinių paslaugų spektras, ženkliai pakiltų žmonių sąmoningumas, suklestėtų mokslai ir menai, grįžtų emigrantai, imtų plūst turistai..."

O mes, drįstu taip sakyti, liepų sergėtojai, ir toliau visais įmanomais būdais stengsimės išgelbėti šiuos nuostabius medžius mums ir mūsų vaikams. Tegul skleidžia savąjį grožį ir įkvėpimą visiems, esantiems šalia jų. Ir tegul tai būna sektingas pavyzdys visai Lietuvai. Sugrąžinkim viltį gyventi medžiams ir žmonėms, tik tada galėsime ramiai atsikvėpti ir jaustis tikrais savo mylimos Tėvynės vaikais.



spavilnius

Laisvalaikio centre „Atlantida“

2018 09 01 nuo 11.00

+370 313 53811, K. Dineikos g. 1

Rugseja  
1-os šventė

[www.spavilnius.lt](http://www.spavilnius.lt)